

Samenvatting vrijdagpreek 21 Augustus 2026

Gegeven door Hazrat Khalifatul Masih V (aba)

Huzoor-e-Anwar (aba) zei:

Hoe diepgaand de Beloofde Messias (as) zijn metgezellen (ra) aanspoorde tot dankbaarheid, blijkt uit het volgende. Hazrat Pir Siraj-ul-Haq Numan Sahib (ra) vertelt dat de Beloofde Messias (as) hem op een dag vroeg: “Waarover hadden jij en Mian Baksh Saudai vandaag ruzie?” Pir Sahib zegt: “Ik werd bang en vroeg mij af wat de Beloofde Messias (as) zou zeggen. Bevreemd vertelde ik hem alles wat er was gebeurd. De Beloofde Messias (as) zei: ‘Een waanzinnige is vrijgesteld van verantwoordelijkheid. Wanneer je zulke mensen ziet, dien je God in plaats van met hen te twisten te danken dat Hij jou alle gunsten heeft geschonken en jou niet van Zijn zegeningen heeft beroofd.’”

Bij een andere gelegenheid vroeg de Beloofde Messias (as): “Waar werden vannacht de sarangi en tanbur bespeeld?” Daarop werd geantwoord: “Huzoor (as), Mirza Nizamuddin Sahib had een danseres laten komen.” Huzoor (as) zei: “Allah! Wat is zij dankbaar voor haar loon: voor twintig roepies is zij de hele nacht wakker gebleven, heeft zij gedanst en gezongen. En wij kunnen voor onze ware Schepper en Meester niet eens één of twee uur wakker blijven.”

Het was de gewoonte van de Beloofde Messias (as) om tijdens het eten “Subhanallah” en “Alhamdulillah” te zeggen. Hij at alsof hij naar iets zocht. Daarmee betuigde hij bij iedere hap zijn dankbaarheid voor de zegeningen van Allah de Almachtige.

Hazrat Musleh Maud (ra) vertelt:

“Wij hebben de Beloofde Messias (as) zelf gezien. Hij nam een klein stukje brood in zijn mond en bleef erop kauwen zolang zijn tanden het konden vermalen. Ondertussen nam hij een tweede hap en wreef die geruime tijd met zijn hand, terwijl hij steeds ‘Subhanallah, Subhanallah’ zei.”

De Beloofde Messias (as) zei dat het verlaten van de middelen in strijd is met de goddelijke wet. Het ware vertrouwen op God komt daarna. Dat wil zeggen: men dient de beschikbare middelen te benutten, maar er niet uitsluitend op te vertrouwen. Ware kennis en inzicht bestaan erin dat men achter de middelen de hand van Allah de Almachtige ziet.

Een opvallend aspect van het leven van de Beloofde Messias (as) was eveneens zijn grote waardering en dankbaarheid. Hij was zo dankbaar dat hij zelfs voor de kleinste dienst of de geringste gunst zijn dank uitsprak. Toen hij Barahin-e-Ahmadiyya schreef, vermeldde hij de namen van degenen die hem daarbij hadden geholpen. Op deze lijst stonden zelfs de namen van personen die slechts twee anna hadden bijgedragen.

Hazrat Musleh Maud (ra) zegt:

“Het hart van de profeten is buitengewoon dankbaar. Zelfs voor de geringste zaak voelen zij een grote verplichting jegens degene die hun een dienst heeft bewezen. Ik heb gezien dat, wanneer zijn boeken dag en nacht werden gedrukt, de Beloofde Messias (as) ondanks het feit dat hij soms meerdere nachten helemaal niet sliep, zelf opstond wanneer iemand ’s nachts drukproeven kwam

brengen zodra hij die persoon hoorde roepen. Daarbij zei hij steeds: ‘Moge Allah u met de beste beloning belonen.’”

Mian Nabi Bakhsh Sahib (ra) vertelt dat de Beloofde Messias (as) eens in de tuin wandelde. Hij had een wandelstok in zijn hand. Toen hij daarmee fruit uit een boom wilde halen, bleef de stok in de boom vastzitten en kon hij op geen enkele manier worden losgemaakt. Met toestemming van Huzoor (as) klom ik in de boom en haalde de stok er snel uit. Huzoor (as) was daar zo blij mee en prees mij herhaaldelijk alsof ik een buitengewoon grote dienst had verricht.

Het was de gewoonte van de Beloofde Messias (as) om niemand, jong of oud, met het informele “jij” aan te spreken. Ik was nog een kind, maar ook tegenover mij gedroeg hij zich met grote eerbied en respect.

Wanneer iemand een geschenk voor de Beloofde Messias (as) meebracht, was hij daar zeer verheugd over. Ook thuis sprak hij zijn waardering uit voor de oprechtheid van degene die het geschenk had gegeven.

De echtgenote van Dr. Khalifa Rashiduddin Sahib (ra) vertelt dat het de gewoonte van haar echtgenoot was om, wanneer hij vanuit Qadian naar Agra reisde, voor de Beloofde Messias (as) khurma mee te brengen, een soort zoetigheid die lijkt op balushahi. Eens bracht ook zij khurma naar Qadian. Toen deze aan de Beloofde Messias (as) werd aangeboden, vond hij ze zeer lekker en zei: “Zoveel khurma!” Vervolgens at hij er enkele en zei: “Bewaar deze. Ik zal ze later opeten.”

Huzoor-e-Anwar (aba) haalde vervolgens een passage aan van Hazrat Musleh Maud (ra) waarin hij sprak over een gedachte die hem bezighield. Hij zei dat hij altijd de pijnlijke gedachte had

gehad dat zij, als kinderen van de Beloofde Messias (as) doordat zij van de Wasiyyat waren vrijgesteld, een gelegenheid tot het verrichten van een goede daad waren misgelopen.

Daarna werd zijn aandacht gevestigd op een openbaring die hij enige tijd na het overlijden van de Beloofde Messias (as) had ontvangen:

Wat betekent: “O nakomelingen van David, verricht ook daden uit dankbaarheid aan Allah.”

Hazrat Musleh Maud (ra) handelde overeenkomstig deze openbaring. Hij zegt hierover: “Daarom begrijp ik dat mijn bijdragen waarschijnlijk zelfs hoger zullen zijn geweest dan die van degenen die volgens de Wasiyyat bijdragen.”

Huzoor-e-Anwar (aba) verduidelijkte hierbij dat mensen hem hier soms over schrijven en dat hij daarom het volgende duidelijk wilde maken:

Deze vrijstelling gold uitsluitend voor de vijf kinderen van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, de Beloofde Messias (as). Alle andere leden van de familie van de Beloofde Messias (as) leggen de Wasiyyat af. Evenmin is enige kalief van deze verplichting vrijgesteld. Zowel Hazrat Musleh Maud (ra) als alle kaliefen na hem hebben, naar hun vermogen, ruimhartig deelgenomen aan alle financiële oproepen.

De Beloofde Messias (as) betuigde zijn dank aan iedereen, jong of oud, die op welke wijze dan ook iets voor hem had gedaan.

Aan het einde van de preek bad Huzoor-e-Anwar (aba) dat Allah de Almachtige ons eveneens in staat moge stellen de hoogste maatstaven van dankbaarheid te bereiken. Amin.